

Nicolae VASILE

Forța, lumina și frumusețea pasul înapoi

Suntem mereu tentați, îndemnați, educați, chiar forțați, să facem doar pași înainte. Primul pas în viață, continuând pas cu pas, uneori, chiar sărind mai mulți pași deodată în activitate, sunt motive de bucurie, doar să fie înainte. Un înainte ambiguu care, slavă limbii române, poate însemna și înainte și înapoi. Dar nimeni nu ne îndeamnă explicit să facem pași înapoi.

Să fie bine așa?...

Imaginați-vă că mergeți într-o direcție oarecare și întâlniți un zid de care nu mai puteți trece. Fiind îndoctrinat să faceți doar pași înainte, puteți să vă loviți de nenumărate ori de acel zid, care de regulă nu cedează, și să rămâneți acolo. *Să dați cu capul de zid!*, cum zice o vorbă românească.

Este cazul tipic de clacare al unora care nu au cunoscut până atunci decât succesul și care, la primul insucces, nu mai știu ce să facă. Fiind prea aproape de obstacol, viziunea unei posibile soluții alternative nu le este la îndemână. Acceptarea ideii de a face și pași înapoi, atunci când este cazul, oferă o altă perspectivă a obstacolului întâlnit și se poate imagina o variantă de ocolire a sa.

Uneori, acești pași înapoi te pot aduce chiar în poziția de unde ai plecat, dar chiar și acesta este un avantaj pentru că știi, de data aceasta, calea care nu duce la succes și, conștient, alegi alta. Omul care se tot întoarce de unde a plecat, să-i zicem, *omul ciclic* nu este neapărat un om neperformant!...

Ce exemple ne oferă viața?

În tehnică sunt nenumărate exemple care arată forța rezultată prin realizarea pasului înapoi, iar exemplele din tehnică trebuie luate în considerație pentru că acestea sunt validate de practică.

Pasul înapoi înseamnă forță!

În mecanică, vibrația, care reprezintă pași repetați înainte-înapoi, reușește să facă ceea ce o mișcare într-un singur sens nu ar reuși, iar dacă

ne gândim la *fenomenul de rezonanță*, constatăm că se pot dezvolta forțe uriașe prin sincronizarea unor pași alternativi mici și deși. Se cunosc cazuri când s-au rupt poduri uriașe, cu structuri mecanice robuste, aparent, bine dimensionate, din cauza succesiunii nefaste a pașilor unor soldați care băteau pași de defilare!....

În electrotehnică, curentul continuu nu trece prin condensator, care nu este altceva decât o întrerupere a circuitului, pe când curentul alternativ, o succesiune de curenți electrici înainte-înapoi, *adică pași înainte-înapoi*, îl parcurge fără probleme, condensatorul nemaifiind un element de întrerupere, ci un element de închidere a circuitului.

Dacă circuitul electric se deschide, cum ne-a arătat istoria tehnicii, incluzând și atmosfera, atunci obținem *undele electromagnetice*, care trec prin aproape orice. *Și lumina este o undă!...* Deci, doar cu pași înainte, nu ar putea exista undele electromagnetice, nu am putea avea lumină!...

Mișcarea înainte-înapoi este și frumoasă! Imaginați-vă un dans doar cu pași înainte!...

În concluzie, pașii înapoi sunt forță, sunt lumină, sunt frumusețe, atunci, de ce ne ferim să-i facem???...

Nu credeți că omenirea are nevoie de niște pași înapoi?...